

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10100/2559

บริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1273/4, ป.พ.พ. มาตรา 1246

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม่เดิมบริษัท ท. จะถูกซื้อออกจากทะเบียนเป็นบริษัทร้างตาม ป.พ.พ. มาตรา 1246 (เดิม) เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2544 ก็ตาม แต่เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งจัดซื้อบริษัทดังกล่าวกลับคืนสู่ทะเบียนวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555 อันเป็นเวลาภายหลังจากมาตรา 1273/4 วรรคสอง ที่แก้ไขใหม่ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงต้องใช้บทบัญญัติดังกล่าวบังคับใช้แก่คดีนี้ ซึ่งมาตรา 1273/4 วรรคสอง กำหนดว่าการร้องขอให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทกลับคืนสู่ทะเบียน ห้ามมิให้ร้องขอเมื่อพ้นกำหนดสิบปีนับแต่วันที่นายทะเบียนจัดซื้อห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทออกจากทะเบียน อันเป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิของผู้ร้องซึ่งเคยมีอยู่แต่เดิมก่อนกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ การนับระยะเวลาจำกัดสิทธิของผู้ร้องจึงต้องตีความโดยเคร่งครัด การนับกำหนดระยะเวลาร้องขอให้บริษัทดังกล่าวกลับคืนสู่ทะเบียนตามมาตรา 1273/4 วรรคสอง จึงให้เริ่มนับแต่วันที่บทบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ คือวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 หากเริ่มนับแต่วันที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจัดซื้อบริษัทดังกล่าวออกจากทะเบียน เมื่อนับแต่วันที่มาตรา 1273/4 วรรคสอง มีผลใช้บังคับจนถึงวันยื่นคำร้องคดีนี้ยังไม่พ้นกำหนดสิบปี ผู้ร้องจึงมีสิทธิยื่นคำร้องคดีนี้ได้

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้นายทะเบียนสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดนนทบุรี (ที่ถูกคือ นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร) จัดซื้อบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด กลับคืนเข้าสู่ทะเบียน ศาลชั้นต้นประกาศตามระเบียบและส่งสำเนาให้นายทะเบียนแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า ทางใต้สวนได้ความจากพยานหลักฐานของ ผู้ร้องว่า ผู้ร้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ทุกประเภทของสถาบันการเงินตามหนังสือรับรอง บริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ได้ทำสัญญาค้ำประกันและจดทะเบียนจำนองที่ดินรวม 8 โฉนด เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินของบริษัททิพธิดา จำกัด ไว้กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) ในวงเงิน 120,000,000 บาท ต่อมาเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2542 คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เห็นว่าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) ไม่อาจฟื้นฐานะและไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ จึงมีคำสั่งให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) ระงับการดำเนินกิจการ และให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำทรัพย์สินของบริษัทดังกล่าวออกประมูลขายเพื่อดำเนินการชำระบัญชีตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.2540 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2541 โดยบริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.) เป็นผู้ชนะการประมูลจึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องรวมทั้ง

หลักประกันแห่งหนึ่งทั้งหมดของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) มาบริหารจัดการ ต่อมาวันที่ 3 มกราคม 2545 บริษัททิพธิดา จำกัด และบริษัท ที.ที.ดี. (1993) จำกัด ในฐานะลูกหนี้และผู้ค้ำประกัน ได้ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับบริษัทบริหารสินทรัพย์ สถาบันการเงิน (บปส.) ยอมรับว่ามีหนี้ค้างชำระทั้งสิ้น 378,754,419.54 บาท ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ในฐานะผู้ค้ำประกันและผู้จำนองได้ลงชื่อรับทราบและยินยอมปฏิบัติตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ดังกล่าว หลังจากทำสัญญา ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันทั้งหมดผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา มีหนี้ค้างชำระเรื่อยมา ต่อมาวันที่ 30 ธันวาคม 2548 บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.) ได้ออขายสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกหนี้และผู้ค้ำประกันทั้งหมดให้แก่ผู้ร้องตามมติคณะรัฐมนตรี ผู้ร้องจึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.) มีต่อลูกหนี้รวมทั้งบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองตามสำเนาหนังสือซื้อขายสินทรัพย์ บริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด มีภาระหนี้ตามคำพิพากษาต่อผู้ร้อง คำนวณถึงวันที่ 26 ธันวาคม 2554 มีหนี้ค้างชำระเป็นต้นเงิน 116,776,436.58 บาท ดอกเบี้ย 212,751,510.87 บาท รวมเป็นเงิน 329,527,947.45 บาท ตามรายการคำนวณภาระหนี้ นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครได้ขีดชื่อบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ออกจากทะเบียนเป็นบริษัทร้างเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2544 ตามหนังสือรับรองมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยกคำร้องของผู้ร้องเพราะเหตุที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อพ้นกำหนด 10 ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขีดชื่อออกจากทะเบียน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1273/4 วรรคสอง (ที่มีผลใช้บังคับในขณะที่ยื่นคำร้อง) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยผู้ร้องฎีกาว่า นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทขีดชื่อบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ออกจากทะเบียน โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1246 (เดิม) การร้องขอให้ศาลสั่งให้จัดซื้อบริษัทกลับคืนเข้าสู่ทะเบียนจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ซึ่งมีได้กำหนดระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้จัดซื้อกลับคืนสู่ทะเบียนไว้ กรณีไม่อาจนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1273/4 วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังมาใช้บังคับได้ ผู้ร้องจึงมีสิทธิยื่นคำร้องคดีนี้ได้ นั้น เห็นว่า แม้ นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครได้ขีดชื่อบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด ออกจากทะเบียน เป็นบริษัทร้าง ตามความในมาตรา 1246 (เดิม) เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2544 ก็ตาม แต่ต่อมาบทบัญญัติดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปโดยมีมาตรา 1273/4 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่เกี่ยวกับการร้องขอให้ศาลสั่งจัดซื้อห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทกลับคืนสู่ทะเบียน มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งจัดซื้อบริษัทดังกล่าวกลับคืนสู่ทะเบียนวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555 อันเป็นเวลาภายหลังมาตรา 1273/4 มีผลใช้บังคับแล้ว จึงต้องใช้บทบัญญัติดังกล่าวบังคับแก่คดีนี้ ซึ่งมาตรา 1273/4 วรรคสอง กำหนดว่าการร้องขอให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทกลับคืนสู่ทะเบียน ห้ามมิให้ร้องขอเมื่อพ้นกำหนดสิบปีนับแต่วันที่นายทะเบียนขีดชื่อห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทออกจากทะเบียน อันเป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิของผู้ร้อง ซึ่งเคยมีอยู่แต่เดิมก่อนกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ การนับระยะเวลาจำกัดสิทธิของผู้ร้องจึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กรณีของบริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด นายทะเบียนได้ขีดชื่อบริษัทดังกล่าวออกจากทะเบียนเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2544 เป็นระยะเวลาก่อนที่มาตรา 1273/4 วรรคสอง จะใช้บังคับ การนับกำหนดระยะเวลาร้องขอให้บริษัทดังกล่าวกลับคืนสู่ทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1273/4 วรรคสอง จึงให้เริ่มนับแต่วันที่บทบัญญัติแห่ง

กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ คือวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 หาใช้เริ่มนับแต่วันที่นายทะเบียน
หุ้นส่วนบริษัทซื้อบริษัทดังกล่าวออกจากทะเบียนดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัย เมื่อนับแต่
วันที่มาตรา 1273/4 วรรคสอง มีผลใช้บังคับจนถึงวันยื่นคำร้องคดีนี้ยังไม่พ้นกำหนดสิบปี ผู้ร้องจึง
มีสิทธิยื่นคำร้องคดีนี้ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยกคำร้องของผู้ร้องเพราะเหตุดังกล่าวมานั้น ศาลฎีกา
ไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษากลับให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท
กรุงเทพมหานครจัดซื้อ บริษัททิพธิดา แมนชั่น จำกัด กลับคืนเข้าสู่ทะเบียนตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1273/4 ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปกรณ มหรรณพ · เกษม เกษมปัญญา · ศรีอัมพร ศาลิคุปต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/10100/2559>